

til at gøre Forsøg paa at skabe vort Land en Eksportindtægt gennem Udførsel af Margarine. I hvor stor Udstrækning et saadant Forsøg vil lykkes, kan ingen paa Forhaand udtale sig om, men ser man paa, hvad der i Holland er opnaaet, forekommer det mig berettiget at sige, at denne i teknisk Henseende højt udviklede Industri her i Landet har Betingelser for at kunne optage Konkurrencen, og da det vedblivende er min Opfattelse, at Farveforbudets Ophævelse her i Landet hverken gør fra eller til, fordi det slet ikke kendes i England, ser jeg ingen Grund til at fastholde dette Farveforbud, som har sin ganske bestemte Historie, sin ganske bestemte politiske Historie her i Landet. Jeg kan derfor ikke andet end fremdeles tilraade det høje Ting at slutte sig til de foreslaaede Ændringer, ogsaa denne, at Farveforbudet bortfalder.

Derimod vil jeg tillade mig meget indtrængende at advare imod, at man søger at ændre ved Lovforslagets Bestemmelse om, at der ikke maa indblandes mere end 3 pCt. Smørfedt i Margarinen. Under Diskussionen om Lovforslaget i forrige Rigsdagssamling blev der fra enkelte Sider fremhævet det ønskelige i, at dette Tal blev forhøjet, saa at der kunde indblandes en større Smørmængde i Margarinen. Jeg ser saaledes paa denne Sag, at der ligger den alvorligste Fare for vor Smørekspport, hvis vi tillader en større Indblanding af Smør i Margarinen. Det er ogsaa et Omraade, hvor Forbrugernes Interesse maa iagttages. Det er absolut i Forbrugernes Interesse, at de, naar de køber enten Smør eller Margarine, har Sikkerhed for, at det, de køber, virkelig er, hvad det giver sig ud for. Hvis vi derimod kommer ind paa et større eller mindre Indhold af Smør i Margarinen, kommer vi ud i det fuldkommen usikre, og saa er det Kundernes Interesser, ogsaa i Indlandet, det gaar ud over. I øvrigt vil jeg gerne tilføje, at hele dette Spørgsmaal nærmest er af teoretisk Interesse. I Øjeblikket, da den bestaaende Lovgivning tillader Indblanding af indtil 10 pCt. Smør i Margarinen, er Forholdet det, at de 90 pCt. af al den Margarine, der produceres her i Landet, indeholder mindre end 1,5 pCt. Smørfedt. Det vil sige, at Margarinefabrikkerne slet ikke benytter den Tilladelse, der er givet til at indblende indtil 10 pCt.; de bruger skummet Mælk ved Kærningen af Margarine, og det giver et Smørfedtindhold, der er under $1\frac{1}{2}$ pCt. Kun 10 pCt. af den her i Landet producerede Margarine har et Indhold af over $1\frac{1}{2}$ pCt. Smørfedt, og det er kun 5 pCt., der med Forsæt er ført helt op til de tilladte 10 pCt.

Smørfedt. Det forekommer mig derfor, at der ikke kan være nogen som helst Fare ved at fastsætte den Bestemmelse, at der herefter ikke maa indblandes mere end 3 pCt. Smørfedt i Margarinen, det vil sige, der maa ikke kunstigt tilsættes Smør til Margarinen, men der maa anvendes ikke blot skummet Mælk, men ogsaa sød Mælk, som tilfører Margarinen et større Fedtindhold, dog ikke udover de 3 pCt.

Alle de mange andre Bestemmelser, som indeholdes i dette Lovforslag, og som vil være ærede Medlemmer bekendt fra Forhandlingerne i forrige Samling, skal jeg ikke komme ind paa, idet de vil kunne overvejes nærmere i et eventuelt kommende Udvalg. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal dernæst have den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Københavns Kommunes Adgang til Brug af Arresø til Københavns Vandforsyning*. Det Spørgsmaal, som søges løst ved dette Lovforslag, er et Spørgsmaal af meget gammel Dato. Det er saa gammelt, at det i Virkeligheden er over 100 Aar siden, Spørgsmaalet første Gang kom frem, uden at det i disse 100 Aar er lykkedes at komme til en Løsning. Som bekendt er der ved Udløbet fra Arresø til Isefjord ved Frederiksværk anlagt visse Fabriksanlæg, nemlig Hærens Krudtværk og Anker Heegaards Fabrikker, og den Opstæmning af Vandet, der finder Sted i Arresø, medfører, at Lodsejerne omkring denne Sø Gang paa Gang har klaget over den Skade, Afgrøden led paa de tilgrænsende Arealer. Allerede i Slutningen af det 18de Aarhundrede fremkom der saadanne Klager, og i Løbet af det 19de Aarhundrede har der været nedsat Landvæsenkommissioner til at undersøge Forholdene. Det har været Tilfældet i 1830, 1853, 1866, 1873, 1899 og endelig saa sent som i 1916. Den sidst nedsatte Kommission naaede ved Forhandling med Fabrikkerne, der jo har deres Interesser, og Lodsejerne, som ogsaa ønsker, at der skulde tages Hensyn til deres Interesser, i Efteraaret 1916 til et Resultat, idet den da kunde fremsætte et Forslag, der gik ud paa, at Vandstanden skulde sænkes $2\frac{1}{4}$ m, og at denne Fordel for Lodsejerne kunde opnaas ved, at de betalte 700 000—800 000 Kr., der fordelt paa de interesserede Arealer vilde udgøre ca. 200 Kr. pr. Td. Land. Denne Ordning syntes at kunne gennemføres.

Paa det Tidspunkt optraadte imidlertid Københavns Kommune og gjorde gældende, at ogsaa den havde Interesser i